

Mýty našich dnů

Každé lidské společenství čerpá z určité mytologie. Pokud jde o dávnou minulost, k obsahu mýtu se většinou postavíme shovívavě. Bylo, nebylo? Proč tedy současně stále znovu podléháme pokušení tvořit mnohdy až překvapivě životaschopné smyšlenky? Určitě i proto, že sdílíme zakořeněnou důvěru k významu psaného textu. Neříká se nadarmo: „Co je psáno, to je dáno“.

[Lednové vydání Fontány](#) se zárodky lokálních mýtů jen hemží. Na některé z nich se zaměřím v tomto příspěvku.

1. Mýtus **zastupitele – oběti**: to nejlepší hned na úvod. Uvažme, že každý o zápisu svého jména na kandidátku rozhodl (doufám) zcela DOBROVOLNĚ a pak se ucházel o hlasy. Údiv zvoleného nad úbytkem volného času potom nepoukazuje na nic jiného, než jak dotyčný uvažoval, jak vážně asi bral svou kandidaturu.
2. Mýtus **zbavení se odpovědnosti**: chybí-li argumenty a přirozená autorita, vždy je tu ještě varianta poškození pověsti oponentů. Jak jsou na tom tedy ti, kterým je svérázným výkladem nasazována psí hlava neodpovědných? Lakonicky řečeno, nemusí se znepokojoovat. Zákon o obcích říká v § 69, odst. 4 o odpovědnosti za výkon mandátu člena zastupitelstva doslova toto: „*Člen zastupitelstva obce vykonává svůj mandát osobně v souladu se svým slibem a není přitom vázán žádnými příkazy*“. Zastupitel, který se nevzdal mandátu, se tedy nemohl logicky vzdát ani odpovědnosti za jeho výkon – ať se to komukoliv líbí či ne!
3. Mýtus **(ne)spolupráce**: spolupráce je ideální případ řešení problémů. Cestu k ní však naše současná koalice zvolila zcela originálně. Chceme-li usilovat o užší spolupráci, bude třeba zamýšlení nad sémantikou tohoto slova. Spolu ne jen něco, ale všechno (nejenom pracovní úkoly, které kohosi zaskočily). Šance tu stále je.
4. Mýtus **zlé opozice**: souvisí s předchozím. „Architekti“ změn nastolili současný stav. Opoziční zastupitelé tím, pokud vím, nejsou nadšeni, ale svou roli přijali. Takže pokud o sobě máme smýšlet jako o demokratech, berme nesouhlas jako plnohodnotný výraz účasti na chodu města. Demokrat prostě nechápe ostrou, věcnou kritiku jako akt zrady a nepřátelství, maximálně jako výzvu k větší aktivitě. Opozice, sedící čtyři roky tiše v koutku, by byla neproduktivní.
5. Mýtus **klidu na práci**: autor nám (nevědomým) karatelsky sugeruje, že je tu někdo tak výjimečný, že potřebuje ke své práci klid více než ostatní. I když tohle slovní spojení řádně zprofanovali služební žurnalisté minulého režimu (pravda tehdy to byla práce obětavá), stále se vnucuje. Novému vedení podle mne schází spíš pilná příprava na jednání, kvalitně předložené argumenty a hlavně nějaké výsledky (např. stále chybí jednací řád výborů). Myslím, že se pak hravě obejde bez podobných verbálních obránců, kteří podporovaným bezděky prokazují medvědí službu.
6. Mýtus **zneužívání Fontány**: vydávána za veřejné prostředky a má tedy i veřejnou autoritu. Otevřenost Fontány všem SLUŠNĚ formulovaným názorům považuji za barometr naší

demokratičnosti. Je na redakční radě, aby citlivě moderovala její obsah a po dodržení stanovených parametrů poskytla prostor VŠEM alternativním názorům. Jak znám situaci v okolních sídlech, ani po dvou dekádách svobody to zdaleka není samozřejmé. Fontána i zápisy z jednání zastupitelstva se samozřejmě mohou doplňovat, ale nelze mezi jejich význam položit rovnítko.

Ing. Jiří Franc - zastupitel